

adhere to the norms that govern such types of texts in the target language.

References

1. Foucault M. *The Archaeology of Knowledge* / M. Foucault. – Amsterdam : Morrow, 1970. – 350 p.
2. Harris A. *Discourse Analysis: A sample text* / A. Harris, S. Zellig // *Language*. – № 28. – 2007. – P. 349– 379.
3. Markovina I. Y. *New English-Russian and Russian-English medical dictionary* / N.V. Morozov, I. Y. Markovina. – Moscow : Moscow State Linguistic University, 2009. – 287 p.
4. Merriam-Webster's *Medical Dictionary*. – New Jersey : Wiley publishing Inc., 2006. – 833 p.
5. Whitmore I. *Terminologia anatomica: International Committee on Anatomical Terminology* / I. Whitmore. – Stuttgart : Thieme, 1998. – P. 111–114.

Т. А. Жержова

НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКАЯ РАБОТА ВРАЧЕЙ-ИНТЕРНОВ АКУШЕРОВ-ГИНЕКОЛОГОВ НА ЭТАПЕ ОБУЧЕНИЯ В ОЧНОЙ ЧАСТИ ИНТЕРНАТУРЫ

Наряду с основной подготовкой по специальности, высшая школа на последипломном этапе также способствует развитию личности с широким кругозором, и в полной мере позволяет раскрыть творческий потенциал человека.

Комплексная подготовка позволяет подготовить грамотного специалиста, склонного к аналитической деятельности. Научно-исследовательская работа важна в процессе обучения в интернатуре, так как врачи-интерны не могут ограничиваться лишь базовыми знаниями, а должны стремиться к их расширению и углублению с целью применения на практике.

При подготовке научно-исследовательской работы проводится углубленное изучение литературы по предложенной преподавателем теме, отбор и обследование пациентов, оформление их индивидуальных карт, анализ полученных результатов. В конце второго года обучения в очной части интернатуры всем врачам-интернам предоставляется возможность выступить с результатами своей работы и принять участие в обсуждении работ, выполненных их коллегами. Кроме того, интерны имеют возможность опубликовать тезисы своих исследований в специальных ежегодных сборниках для молодых ученых.

Выполняемая аналитическая работа, как правило, одномоментная, то есть набор материала, анализ и сообщение с заключением и выводами завершаются в течение двух лет. Она редко требует продолжения, но, спустя несколько лет, такая работа может быть повторена на новом уровне, что позволяет отследить динамику ряда процессов. Темы выполняемых работ продиктованы актуальными проблемами акушерства и гинекологии. В процессе решения поставленной задачи интерны под руководством преподавателя учатся анализировать, получают навыки выступления с докладами и демонстрацией презентаций перед профессиональной аудиторией.

Исследовательская работа формирует осознанность действий и понимание своей роли в создании ценностей. Результаты выполненных исследований при их научной значимости позволяет интернам ощутить реальную деятельность. Выполненное исследование может стать стартовой площадкой для поступления в аспирантуру и продолжение работы осуществляется на следующем, более высоком уровне.

Таким образом, научно-исследовательская работа в врачей-интернов становится началом творческого пути специалиста. Известно, что любое знание лучше усваивается, если человек мотивирован текущей деятельностью. Выполняя научно-исследовательскую работу, врач-интерн овладевает научным методом познания, что способствует углубленному и творческому освоению теоретического

матеріала. В процесі виконання науково-дослідницької роботи йде навчання методології і засобами самостійного рішення не тільки практичних, але і наукових завдань, прививаються навички роботи в наукових колективах, здійснюється знайомство з методами і прийомами організації науково-дослідницької роботи. Так, аналітична робота може виконуватися в період проходження заочної частини інтернатури. Індивідуалізований шлях підготовки спеціалістів-медиків дозволяє максимально реалізувати потенціал інтерна і забезпечити преемственність в підготовці кадрів вищої кваліфікації.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради, 2014, №37-38, ст.2004) із змінами, внесеними згідно із законом №76-VIII від 28.12.2014// ВВР. – 2015. - №6. 2. Мингаурова А.Г. и др. Клиническое мышление: проблемы формирования и развития. Медицинский альманах. №2 (47), 2017, с.28-29.

А. М. Олійник, Н. О. Федіна

ВИЩА ОСВІТА: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Із розвитком вищої освіти тісно пов'язаний стан молодіжної політики у державі, у тому числі доступ молоді до вищої освіти. Ефективна молодіжна політика - це: високий рівень життя у державі; доступ молоді до середньої та вищої освіти, охорони здоров'я, ринку праці та інших сфер життя; розвиток фізичної культури та спорту; доступ молоді до організації бізнесу.

З проголошенням України як незалежної держави було закладено початок розвитку національної вищої освіти. Увага держави до освіти мала цілком закономірний характер як до складової освіченості населення так і до можливих потенційних реформ. Доречно зазначити, що за радянської доби на теренах України було організовано провідні освітні та наукові центри. Такими центрами стали Національний університет «Острозька академія», Національний університет «Києво-Могилянська академія» які відродили та поглибили кращі освітні традиції та стандарти. Достатньо іноваційно в Україні розвивається Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Одеський гідрометеорологічний інститут, низка інших провідних вищих навчальних закладів, які розвивають та удосконалюють стандарти вищої освіти, поступово інтегруються до світової спільноти. Однак, незважаючи на те, що протягом усього періоду незалежності в Україні активно формувались та розвивались ВНЗ, вони не стали продуктивним рушієм економічних, соціальних та правових реформ. Головним чином це пов'язано з тим, що держава не стимулювала розвиток якісних, інноваційних, дослідницьких освітніх центрів, не долучала їх до очевидних та закономірних реформ. Це ж стосується результатів дисертаційних, монографічних досліджень, які сьогодні не затребувані для реформ, водночас наука продовжує бути у «немилості» у суспільстві та державі в цілому. ВНЗ розвиваються без урахування потреб суспільства та держави, що не означає що наукові дослідження розвиваються тим же шляхом. На відміну від провідних демократій світу, де освіта і наука перебувають у полі зору державних політиків, в Україні такий підхід відсутній. До того ж не усі ВНЗ належну увагу приділяли якості освіти, взаємодії з роботодавцями, якісним теоретично - практичним методикам [2].

Незважаючи на те, що останнім часом провідною є тенденція щодо кількості ВНЗ, видається, що це питання є дискусійним. Очевидно, що держава у цій ситуації мала б звертати більше уваги підвищенню вимог до якості освіти, мотивації студентів та науково-педагогічних працівників.